

Barcelona, Pipican World Capital

«A Barcelona, ciutat on vaig ser deportat i on he acabat muntant la meva vida, hi ha 140.000 gossos. Imagineu quants litres d'orina i quantes llambordes tacades»

L'altre dia, sortint de casa, travessant les galeries comercials que comuniquen casa meva amb el carrer, vaig ensopegar amb una escena que em va deixar captivat. La seqüència és aquesta:

Una dona passeja el seu gos per aquell mateix tram. L'animal tensa la cinta per aturar-se. La senyora ho percep. Sense apartar la vista del seu telèfon mòbil, frena el pas i es queda clavada seguint els desitjos de la seva mascota. És llavors quan aquella menuda bèstia de rinxolat pelatge blanc aixeca la poteta, fa la força justa per desenfundar la seva diminuta cigala i deixa anar un bon raig de pixum a discreció. La sobtada pluja daurada va a petar damunt la jardineria que hi ha a tocar de la sortida de les galeries. Mentre aquella mena d'estora de bany amb potes allibera la bufeta, la dona segueix impassible remenant el seu *smartphone*.

Jo, que veig l'escena des del darrere, m'aturo tot calibrant si val la pena o no complicar-me la vida per fer-li notar la impropietat d'aquell acte incívic. Al final em pot més la indignació que no pas la indiferència.

? **Senyora, el seu gos s'acaba de pixar dins la galeria?** li anuncio.

Ella, uns cinquanta anys, cabell oxigenat, ulleres de sol estil Martirio i barret de felpa *vintage*, es gira de cop. La seva primera reacció és la natural en una persona raonable. Parla amb marcat accent argentí.

? **¡Oh! ¡No me dí cuenta!**

Però immediatament la seva cara de sorpresa es transfigura en un gest torçat i, talment com si de cop em trobés davant del hobbit Smeagol temptat per l'Anell Únic, la dona profereix:

? **¿Y vos? ¿Qué sos vos? ¿Policia? ¿Qué te hizo el pobre animal? ¡¿Eh?! ¿Qué te hizo?**

? **Jo no sóc policia, però visc aquí i no m'agrada que un gos es pixi en aquest passadís?** responc tan educat com puc, aclaparat per tanta hostilitat sobrevinguda? Es tracta de civisme, senyora.

Fins aquí, l'escena. Com va acabar? Doncs com que la dona-Gollum no entrava en raó, vaig decidir allunyar-me d'aquella ciutadana exemplar i, mentre continuava escridassant-me a ple pulmó, vaig acariciar la idea de seguir-la fins al portal de casa seva i pixar-m'hi, per comprovar si li feia gràcia. Però vaig acabar descartant aquesta opció. Més que res perquè feia tard a la feina. I, en ràdio, un minut de retard pot ser crucial. En tot cas no va ser per falta de ganes.

A Barcelona, ciutat on vaig ser deportat i on he acabat muntant la meva vida, hi ha 140.000 gossos. Aquests són els que ha censat el Col·legi de Veterinaris però segurament n'hi ha molts més que campen per aquesta bonica vila mediterrània sense aparèixer a cap llista. Imagineu per un moment la quantitat de litres i litres d'orina que cada dia s'aboquen als carrers de la capital. Els quilòmetres quadrats de llambordes tacades pels ennegrits reguers de pixum que cada dia milers de persones trepitgen o esquiven fent un eslàlom que ja ha esdevingut rutinari.

Penseu en la gran quantitat de mobiliari urbà esquitxat per aquestes desagradables miccions i en les rodes de cotxe, bici o moto que ara mateix roden regalimant, impregnades amb aquelles imponents marques de gossos urbans. O en aquells orins secs estampats a la vorera

que a l'estiu es converteixen en vapor pudent. En aquella fastigosa fortor dolçassa que en alguns carrers t'obliga a caminar aguantant la respiració, pràcticament com si et trobessis sota l'aigua.

Parlo per experiència. Al meu barri l'acumulació d'animals domèstics és tan fenomenal que les miccions que diàriament amaneixen els carrers han afavorit l'aparició d'una sobrenatural pàtina perenne de fluids. No hi ha fanal, banc, façana o paperera que no hagin estat regats amb aquests residus canins. I pràcticament ningú passeja la seva mascota amb una ampolla d'aigua per esbandir les pixades que la resta de ciutadans hem de suportar. Tampoc he vist mai cap policia posant una multa per aquest motiu malgrat que, en teoria, a Barcelona et poden sancionar amb 150 euros si "t'oblides" de netejar el pipí de la teva mascota.

Aquest import, per cert, és un 10% del que Girona té previst fer pagar a partir d'ara als ciutadans que no ruixin amb aigua les descàrregues del seu gos a la via pública. L'Ajuntament gironí està a punt d'aprovar multes de fins a 1.500 euros tant per a qui no netegi les miccions del seu gos com per qui deixi plantats a terra els pins que expulsi l'animal. Veurem si ho acaben aprovant i si la policia municipal s'hi aplica.

A Vic, que no tenen manies, acaben de posar la primera sanció de 500 euros a un veí que no va recollir la caca que va excretar la seva mascota. A més, de propina, aquesta persona haurà de pagar 120 euros més per costejar la prova d'ADN que els funcionaris van haver de fer a la femta per demostrar que el cagarro havia sortit de l'anus del seu gos. Això sí: el propietari de l'animal té la possibilitat de convalidar la multa acollint-se a un programa de treballs en benefici de la comunitat.

Si apliquem el mateix criteri de Vic als pixats i l'estenem arreu del territori... us imagineu com de bonics lluirien els carrers de Catalunya i quants diners s'estalviarien els ajuntaments gràcies al treball comunitari de tants ciutadans incívics?